

Ploaia de flăcări

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Deschid cu brațul inimii ștregare
Fereastra mat-a unui gând zurliu
Ce-a înflorit din pură întâmplare
În plin amurg, dar nu era târziu

Și-n gara mea erau atunci destule
Cuvinte-ncrucișate pe cadran
Să-mi amintească iarăși că sunt nule
Poemele, când le compun în van.

Cu tine parcă se oprește ploaia
Și fulgii de zăpadă se topesc,
Ca Prometeu, tu porți în mâini văpaia
Din care curg scânteii șoptind iubesc.

- Se-aștern zăpezi pe trupurile arse
De pasiunea verii ce-a trecut,
Fuioarele de gheață-s tot netoarse,
Dar se topesc pe buze-ntr-un sărut.

De-a baba oarba ne jucăm de-o vreme
Legăți la ochi cu nostalgii de dor,
Ne vindecăm cu terapii extreme.
Padela unui defibrilator

Resuscitează inima și-nvie
Un sentiment amnezic, dar arzând
Sub jarul unui vers de poezie
Și-n porțelanul trupului plăpând.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif